'నాలుగున్నర' అంది నా గడియారం.

"బాబూ, ఏపరండి హనుమప్పురం, దిగండి సార్" అన్నాడు కండక్టరు. బస్సు పెద్ద కుదుపుతో ఆగింది. మేము ఆరుగురం సామానులు చేతో పట్టుకుని బస్సు దిగాము. దుమ్ము లేపుకుంటూ బస్సు వెళ్ళిపోయింది.

హనుమప్పురం—బస్సు స్టాండు నుంచి రెండు మైళ్ళ దూరం. 'ఈ రెండు మైళ్ళూ కాలవ గట్టున నడిచి వెళ్ళాలి" అనే విషయం చుట్టు పక్కల భోగట్టా చేసి నడక ప్రారంభించాము. ఇసకను కాళ్ళతో తన్నుకుంటూ, సరుకుచెట్ల మధ్య నడుస్తూ జరుగుతున్న' జరగబోతున్న మా పిక్నిక్‌ను గూర్చి మాట్లాడుకోసాగాము. హనుమప్పురం పిక్నిక్‌కి తీసుకొచ్చినందుకు 'బట్టు' నన్ను అభినందించింది.

వేళ్ళాడే సంచులతో, జీరాడే శరీరాలతో ఆ రెండు మైళ్ళూ నడిచి వూళ్ళోకి చేరాము. ఆ వూళ్ళో ఎటువంటి వసతి సౌకర్యాలు లేవని అధికారరీత్యా తెలుసుకుని పరస్పరం తిట్టుకుంటూ ఆవూరి కరణంగా రింటికి వెళ్ళాము. కరణంగారు మా కథ యావత్తు విని వూరికి 'ఉత్తరంగా', కొంచెం దూరంలో తన యిల్లొకటి ఉందనీ, కావలిస్తే ఆ యింట్లో ఎన్నాళ్ళయినా ఉండవచ్చునీ చెప్పాడు. అంతకన్నా కావల్సిందేమీ లేనందువల్ల మేము ఒప్పుకున్నాము. కరణంగారు చుట్ట విసిరేసి, లోపలి కెళ్ళి 'పురికొస' కు కట్టిన ఓ తాళం చెవుల గుత్తి పట్టుకొచ్చారు. వెనువెంట 'ఒరే ఎవ్రరా అక్కడ ? వారిగా, వీరాయ్' అని కేకేశారు. ఆ కేకకి సమాధానంగా ఒక అరవై ఏళ్ళ వృద్ధుడు వచ్చి, "నేనండి బాబయ్యా" అన్నాడు. కరణంగారు మీసాలు సరిచేసుకుని అదోలా అతని కేసి చూసి, "మన యిల్లు లేదు—అల్ల యిల్లు—ఆ తాళా లివిగో—వీళ్ళు వూరు చూడ్డాని కొచ్చారట. అందులో ఉంటా నన్నారు. తాళాలింద—బిందె, చెంబూ, చాప చుట్టలూ పట్టుకెళ్ళు—వూ" అన్నారు. ఆ వ్యక్తి కొంచెం తటపటాయించి, లోపలకెళ్ళి సరంజామతో చక్కా వచ్చాడు. కరణంగారికి ఆరు నమస్కారాలూ పెట్టి అతని వెంట బయల్దేరాము.

మరో అరమైలు నడిచి ఆ యింటికి చేరాము. కరణంగారి పాలేరు తాళాలు తీసి లోపల అడుగు పెట్టాడు. వెనువెంట మేమూ అతన్ని అనుసరించాము. పాలేరు వరసన తలుపులన్నీ తీసి, "బాబూ, దొడ్లో నుయ్యి ఉంది. స్నానాలు చెయ్యొచ్చు—నేను వెళ్ళిరానా" అన్నాడు.

"అది సరేకాని, నీపే రేంటోయ్" అన్నాడు మా శేషగిరి.

"రామయ్యనండి బాబూ" అన్నా డతను.

"సరేకాని రామయ్యా, యీ యిల్లు యింత దూరంగా కట్టే రెందుకోయ్ ! ఎవరూ ఉండటం లేనేం" అన్నాడు శేషగిరి అనుమానంగా.

"మారాజులు బాబూ! వ ళ్ళు. ఏదైనాచేస్తారు—సరి. నే మళ్ళా వస్తా—స్నానాలు చేసి ఉండండి బాబూ!" అన్నాడు రామయ్య. మేము స్నానాలు చేయడానికి లేచాము. రామయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

*   *   *

స్నానాదులు ముగించి, వూరు చూడ్డానికి బయల్దేరాము. మరో పావు గంటకు వూరు చుట్టూ తిరిగి చివరకు చేరాము. ఇంకా చీకటి పడనందువల్ల, దూరంగా కనుపిస్తున్న కొండలవైపు నడక ప్రారంభించాము. దాదాపు ఒకమైలు దూరం నడిచేసరికి ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్న రామయ్య కనుపించాడు. మమ్మల్ని చూస్తూనే, "ఏం, బాబూ, కొండలు చూడ్డానికా" అన్నాడు. 'ఔనోయ్' అన్నాను నేను.

"నే సాయం వస్తా పదండి" అన్నా డతను.

ఏడుగురం నడక ప్రారంభించాము. చీకటి పడుతోంది. రైతులు పొలాలనుంచి వస్తున్నారు. కట్టెపుల్లలు మోసుకుని లంబాడీలు చకచకా వెళ్ళిపోతున్నారు. పాలేరు కుర్రాళ్ళు గేదెలమీద కూర్చుని హాయిగా గానం చేసుకుంటూ పోతున్నారు.

మా శేషగిరి మౌనాన్ని భరించలేక కబుర్లు ప్రారంభించాడు. కబుర్లనుంచి తను నానా కష్టాలూ పడి నేర్చుకున్న పక్షుల కూతలూ, జంతువుల అరపులూ, సినిమా పాటలూ ప్రారంభించాడు.

మేము అప్పటికి పొలాలూ గట్లూ దాటి ఒక 'చిన్న కోనేరు' లాటి మడుగు దగ్గరి కొచ్చాము. శేషగిరి కాలితో ఓ రాయి తీసి, నీళ్ళలో విసిరాడు. 'బుడింగ్' మని శబ్దం వచ్చింది. ఆ శబ్దాన్ననుసరించి, అనుకరించి, శేషగిరి కూడా 'బుడింగ్' అన్నాడు. మడుగులో కప్ప బెకబెక లాడింది. 'ర్రే' అని అరుస్తూ శేషగిరి 'బెక్‌బెక్' అని గోల సాగిం

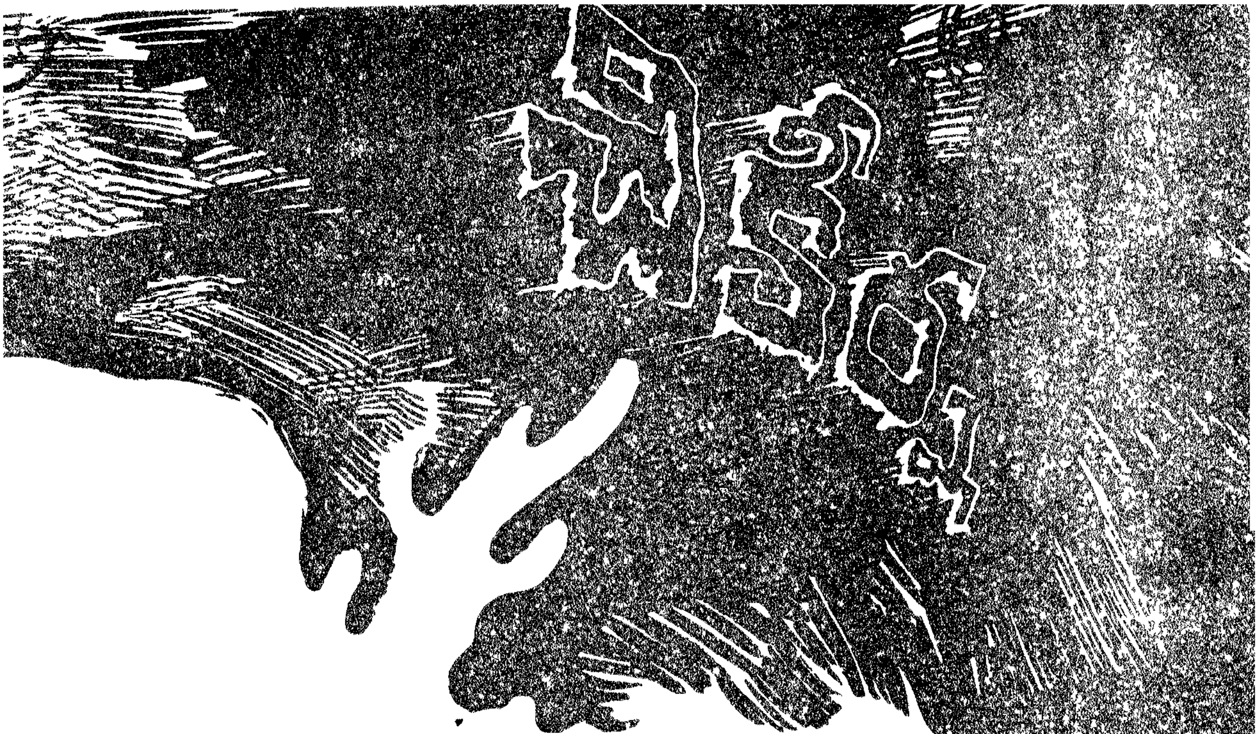

దాడు. రామయ్య తలపాగా సరిచేసుకుని "బాబాయి గారు మా చక్కా అరుస్తున్నారే" అన్నాడు. శేషగిరి ఉత్సాహం దాంతో ద్విగుణీకృత మయ్యింది. పేరు ప్రఖ్యాతులు గల పక్షుల, జంతువుల అరుపులన్నీ వకన[illegible] [illegible]రిచి వినిపించాడు. వగా నడక సాగు తూ [illegible]ంది.

[illegible]సరికి మేము ఒక కొండదగ్గిరికి వచ్చాము. సూర్యుడు పడమటి కొండలలోకి దిగజారి పోయాడు. ఇంక పైకి ఎక్కడం మంచిదికాదని, కొండ కిందున్న రాళ్లమీద కూర్చుని కబుర్లు ప్రారంభించాము.

* * *

మరో అరగంట దాటింది. రామయ్య నెమ్మదిగా లేచి, "బాబూ మీ రిక్కడేవుండండి. నే వెళ్ళి "గులాబ్ జామకాయలు పట్టుకొస్తా" అన్నాడు. "గులాబ్ జామకాయలేమిటి?" అన్నాడు శేషగిరి నవ్వుతూ.

"పట్టుకొస్తా చూద్దురుగాని" అంటూ వెళ్ళి పోయాడు. మేము కబుర్లు చెప్పుకోసాగాము.

పక్కనున్న చెట్టుమీంచి గుడ్లగూబ ఎగిరివచ్చి మా పక్కన వాలింది. శేషగిరి గుడ్లగూబనుచూస్తూ, దాని అరుపు అరిచాడు. అది మళ్ళీ అరుస్తూ ఎగిరి పోయింది. మేము సంతోషంతో చప్పట్లు కొట్టాము.

ఇంతలో వో తమాషా పిలుపు ఒకటి కొండ ల్లోంచి సన్నగా వినబడింది. "ఏవిట్రా అది!" అన్నాడు శేషగిరి. చుట్టూ ఎగిరెగిరిచూశాము. కానీ, మా కంటికి ఏవీ కనబడలేదు. మళ్ళా కబుర్లల్లోకి దిగాము. ఈసారి ఆ కేకలాంటిది మళ్ళీ వినపడింది. "ఏవిట్రా ఆ కూత?" అంటూ శేషగిరి ఒక బండఎక్కి చుట్టూ చూశాడు. ఏవీ కనుపించలేదు.

మళ్ళీ వినపడింది ఆ కేక.

"కోహాహ్హా" అని చాలా సన్నగా వినపడింది యీసారి.

"అదేవిట్రా? పక్షి అరుపే. . ." అన్నాడు. శేషగిరి నాకేసి చూస్తూ.

"పక్షికూతే అయివుండచ్చేమో" అన్నాను నేను.

"ఈసారి వినపడనియ్యి. చూద్దాం" అన్నాడు. శేషగిరి. ఈలోగా మళ్ళీ ఆ కేక వినపడింది. శేషగిరి ఆ కేకను అనుకరించడానికి నోరు చాచాడు. కానీ ఎదురుగా కనుపించిన దృశ్యానికి అరవక అట్టేవుండి పోయాడు.

రామయ్య మాకేసి పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చాడు. వస్తూనే అమాంతం శేషగిరి నోరు రెండు చేతుల తోనూ మూసేసి, "ఈ వరకా అరువరిచారా" అన్నాడు రొప్పుతూ. మేము విభ్రాంతులమయిపోయాము. రామయ్య నెమ్మదిగా శేషగిరిని వదుల్తూ, "ఆ అరు పరవలేదుగదా" అన్నాడు. బిక్కచచ్చిన శేషగిరి 'లేదు' అని తల ఆడించాడు.

"ఏం రామయ్యా. ఏం" అన్నాను నేను.

"అరుస్తే —ఏం?" అన్నాడు శేషగిరి మెడ సరిచేసుకుంటూ.

రామయ్య నేలమీదున్న కర్రతీసి చేత్తో పట్టు కున్నాడు. తలపాగా సరిచేసుకున్నాడు. మేము ఆత్రంగా అతనికేసి చూడసాగాము.

"ఇంటికెళ్ళాక చెప్తా బాబూ, చాలా పెద్దపురాణం. [illegible]న్నట్టు యిప్పటికి నాలుగుసార్లు కదూ, ఆ కేక వినపడింది. ఇంకోరెండుసార్లు వినబడుతుంది. జాగ్రత్తగా వినండి. మీరు మాత్రం అరవద్దు—అవతల— ఇంటికి వెళ్ళాక చెప్తా" అన్నాడు. వూ అనడాని కూడా మాకు భయంవేసి తలలు వూపాము. ఎక్కడ వాళ్ళం అక్కడే కూర్చున్నాము.

ఒక్క నిముషం గడిచిందో లేదో "ఒహాహ్హా" అన్న కేక వినపడింది మళ్ళీ. రామయ్య మా అందరి కేసి చూశాడు. మరో నిమిషంలో ఇంకోసారికూడా

(౫౯–వ పేజీ చూడండి)

వినబడింది మేం నిలబవున్న వూపిరి వదిలేసి, కొత్తగా గాలి పట్టుకున్నాము రామయ్యకూడా అదే పనిచేసి, "ఆ, యికలెండి పోదాం" అన్నాడు మేం కూడా లేచాము. నిశ్శబ్దంగా వూళ్ళోకి చేరాము. మమ్మల్ని పూటకూళ్ళమ్మ యింటికిచేర్చి రామయ్య "రాత్రికి వస్తా"నంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

*　　　*　　　*

మేము చకచకా భోజనం ముగించుకుని విడిదికి చేరేసరికి రామయ్య అరుగుమీద కూర్చుని చుట్ట కాలుస్తున్నాడు.

"నువ్వొచ్చెంతసేపయ్యింది రామయ్యా" అన్నాను నేను

"ఇంతకుముందే" అన్నాడు రామయ్య

"ఆ ఇప్పుడు చెప్పవయ్యా" అన్నాడు శేషగిరి

మేం ఆరుగురం అతని కెదురుగా రెండో అరుగు మీద కూర్చున్నాము రామయ్య చిన్నగానవ్వి, చుట్ట పారేసి తుపుక్కున వుమ్మి, "వినండి" అన్నాడు. మేము తయారుగా కూర్చుని 'వూ, వూ' అన్నాము.

"మీలో సానామందికి పిశాచాలూ, దయ్యాలూ అంటే నమ్మకంవుందా"అంటూ అందరికేసీచూశాడు. ఆ మాటలో మేము ఉలిక్కిపడి, వీపులు చరుచుకున్నాము. రామయ్య ప్రారంభించాడు.

"వినండి—యిప్పటికి చాన్నాళ్ళక్రితంనుంచీ ఈ ఊళ్ళో—యిందాక మనం విన్న. . . . ఎవరదీ. . . ఎవరు కావాలిబాబూ. . . ." అంటూ యీ రామాయణం ఆపి లేచి నించున్నాడు కథాభంగవస్తువు కోసం మేము వీథివైపు చూశాము

అజానుబాహుడైన ఒకవ్యక్తి ఒక తోలుపెట్టి, కొన్ని పంజరాలూ చేతో పుచ్చుకుని లోపలకు అడుగు పెట్టాడు. అతనివెనక యింకో మనిషి వచ్చాడు. ఆ వచ్చిన మనిషి రామయ్యతో ఆ నూతన వ్యక్తిని కరణంగారు మాతోపాటు ఉండమన్నారని చెప్పాడు. అతని సామానులన్నీ సావిట్లో సర్దబడ్డాయి అతని వెంట వచ్చిన మనిషి వెళ్ళిపోయాడు ఆ వ్యక్తి లోపల కెళ్ళి బట్టలు మార్చుకునివచ్చి అరుగుమీద కూర్చున్నాడు. నేనులేచి, మా బట్టునంతా అతనికి పరిచయంచేసి, నన్ను కూడా పరిచయం చేసుకున్నాను.

"నన్ను సింగు అంటారు. నేను జంతుశాస్త్రంలో రిసర్చిడిగ్రీ పొందాను.—ఇకపోతే మైగ్రేంట్సు—జమీన్—ఒక రకం పక్షుల చరిత్రలకోసం రిసర్చి చేస్తున్నాను" అంటూ ఆ వ్యక్తి తనని పరిచయం చేసుకున్నాడు ఆత్రంపట్టలేని శేషగిరి బుర్రగోక్కుంటూ "నువ్వు కానియ్యవోయ్ రామయ్యా" అన్నాడు రామయ్య తలపాగా విప్పి తిన్నగా కట్టుకుంటూ ఆ కొత్త వ్యక్తికేసి చూశాడు

"ఏవైనా కబుర్లు చెప్పుకుంటే కానివ్వండి" అన్నాడు సింగు రామయ్య గొంతు సవరించుకున్నాడు

"ఆ—ఎందాకా చెప్పా—వూ అవును—నా పుట్టకలకు ముసుపే—యీవూళ్ళో యిందాక మనం విన్న పిలుపు వినబడుతూండేది మనం సందెవేళ కూర్చున్న కొండదగ్గిర్నుంచి ఇంకో రెండుమైళ్ళు పైగా వెళితే వో పెద్ద రావిచెట్టుంటుంది. ఆ రావి చెట్టుకి యింకో మైలు దూరంలో వో కొండుంటుంది ఆ చెట్టుదగ్గరికెళితే యీ కూత మూలావుగా వినొస్తుంది. ఆ పిలుపు పక్షి పిలుపులా వుంటుంది—

చికిత్ష

(౪-వ పేజీ తరువాయి)

కాదీ—అది దెయ్యం—పిశాచం పిలుపన్నమాట. . . . అంటూ ఆగాడు.

"బాబోయ్" అంటూ బృందగానం పాడాము మేము

"నాన్సెన్స్" అన్నాడు సింగు.

"వినండి అర్ధరాత్రి పన్నెండింటికి ఆ రావి చెట్టుకిందకనక నించుంటే యీ కూత కానా భయంకరంగా వినపడుతుంది. అప్పుడా కూతకు అదేరకంగా అరుస్తూ సమాధానవిస్తే—వో పక్షి మన—ఆదే—అరిచిన వాడిమీద మూడుసార్లు ఎగురుతుందిట—అంతే యిక వాడికి మైకం వస్తుందన్న

ఒక డాక్టరు రోగి నేత్రములను పరీక్షిస్తూ దూరంగా వ్రేలాడుతున్న అట్టపై ఉన్న అక్షరములను చదువమన్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

రోగి:-కనుపించటం లేదండి!

డాక్టరు:-అయితే కళ్ళజోడు వాడితే ప్రయోజనం లేదు. ఆపరేషన్ చెయ్యాలి.

రోగి:—ముందు మీరు ప్రక్కగా నిలబడాలి. నాకు అడ్డంగా నిలబడితే ఎలా కనిపిస్తుంది?

మంజులూరి వెంకటేశ్వరరావు
(మచిలీపట్నం)

మాట—తర్వాత ఆ పక్షి అమ్మాయిలాయి వీణ్ణి లాక్కెళుతుందిట—అంతే— తెల్లారి ఆ మడిసి శవం ఆతట్టు కొండకిందుంటుంది" అంటూ మాకేసి చూశాడు

"ఏమీ—నిజవే, నిజంగానా" అన్నాము మేము

"నాన్సెన్స్—ఐడోంట్ బిలీవ్" అన్నాడు సింగు

అదే విషయంమీద మరో పావుగంట చర్చలు జరుపుకున్నాము. ఆ తర్వాత సింగు లేచి, "స్నానానికి నుయ్యెందనుకుంటా" అన్నాడు రామయ్య లేచి అతనికి నుయ్యి చూపించి చక్కా వచ్చాడు వస్తూనే "ఏవిటిబాబూ వాడనేది, నమ్మడటా" అన్నాడు

"అతనికి నమ్మకం లేదుట యిలాటి వాటిల్లో" అన్నాను నేను రామయ్య బొడ్లోంచి పుగాకుతీసి, చుట్ట చుట్టడం ప్రారంభించాడు.

"ధైర్యంవుంటే యీ పిరిగెడ్డపోణ్ణి మాతి పక్కనున్న గదిలో కెళ్ళమనండి" అన్నాడు రామయ్య.

"ఏం ?" అన్నాము మేము రామయ్య తటపటాయించాడు

"ఆ గదిలో కరణంగారి మొదటి పెళ్ళాం వురేసుకుంది—ఆ తల్లి దయ్యవయ్యిందని యీయిల్లు వదిలేశారు" అన్నాడు. ఆసువార్తతో మా గుండెలు ఆగిపోయాయి. 'బాబోయ్' అన్నాం ఉమ్మడిగా. ఇంతలో సింగు వచ్చాడు. వస్తూనే "ఏవిటండి, బాబోయ్ అంటున్నారు" ఇంకా ఏవేవోచెప్పి మిమ్మల్ని భయపెడుతున్నాడా" అన్నాడు నవ్వుతూ. "లేదండీ" అంటూ నేను వున్నదంతా చెప్పా.

'ఆ గదిలో కెళ్ళండి చూదాం' అన్నాడు రామయ్య.

సింగు తడిగెడ్డాన్ని గిలకాయించాడు బుర్రగోకున్నాడు. "సరే పదండి" అన్నాడు. అందరం కలిసి దొడ్లో హాజరయ్యాము రామయ్య తాళం తీశాడు. సింగు మా అందరికేసి ఒక్కసారిచూసి గమ్మున తలుపు తోసుకుని లోపల కెళ్ళిపోయాడు. పక్కనేవున్న రామయ్య తలుపులు ధుణేలున లాగేశాడు మేమంతా గాలి కూడా పీల్చడం మానేసి అలాగే తలుపువంక చూడసాగాము. రెండు నిముషాలు గడిచాయి

మరొక్కక్షణం గడిచింది లోపల్నించి, "టంటం టటంటం" అన్న శబ్దం, "కిర్ర్రర్' అన్న శబ్దం, వెనువెంట మనిషి దిగ్గునపడి మూల్గినశబ్దం వినబడ్డాయి మా శరీరాలు భగ్గుమన్నాయి భయంతో మేం లుంగ చుట్టుకుపోయాము

"చచ్చాడు గావోల్ను" అన్నాడు రామయ్య. దాంతో మా శరీరాలు చల్లారిపోయాయి "తలుపు తియ్యి రామయ్యా" అన్నాను నేను రామయ్య నెమ్మదిగా తలుపును తోశాడు తలుపు తెరిచీ తెరవడంతో సింగు లుంగ చుట్టుకు బయటపడ్డాడు మేము చల్లా చెదరయ్యి మళ్ళిపోగయ్యాయి ఈలోగా అతను లేచి వళ్ళు సాగదీసుకున్నాడు అతని నుదురుమీద రక్తం మరకలు నా కంటికి స్పష్టంగా కనపడ్డాయి.

"ఏవయ్యిందండీ" అన్నాను నేను యాంత్రికంగా.

"ప్—ప్ఏదీ లేదండి—"అన్నాడు తను నుదురుమీది రక్తం తుడుచుకుంటూ

"మరా రకతం ఏవిటి" అన్నాడు రామయ్య.

"చెప్తా"నంటూ అతను లోపలకువెళ్ళబోయాడు. రామయ్య ఆగది గొళ్ళెం లాగేసి,తాళంవేస్తూ "చెప్పండి" అన్నాడు సింగు మా అందరికేసి చూశాడు చూసి ప్రారంభించాడు

"గదిలో కెళ్ళానా, లోపల వెలుతురస్సలులేదు. అటూ యిటూ తచ్చాడేసరికి కాలికి ఏదో తగిలి పడిపోయాను పైనుంచి పెంకుముక్కో, రాయో నెత్తిమీదపడి తల పగిలింది ఇంతలో మీరు తలుపులు తీశారు—అంతే" అన్నాడు సింగు సింపుల్‌గా మేం అందరం అది నమ్మాలో, నమ్మకూడదో తేల్చుకోలేకపోయాము అందరం కలిసి నిశ్శబ్దంగావచ్చి వీథరుగులమీద కూర్చున్నాము మళ్ళీ చర్చ రగడు ప్రారంభమయ్యింది ఈ చర్చలోంచి పిశాచం చర్చలోకి దిగాము

"నువ్వా దయ్యాన్ని చూశావా రావయ్యా" అన్నాడు సింగు సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ.

"ఒక్కగా వొక్కసారి చూశాను సార్ అద్దైనా

ఒక వసువు ఖరీదుకు 2

ఉచితం : దిగుమతి చేయ

బడినవి లాంగ్‌రేంజి బైనాకు లర్ - ప్రతి ఆర్డరుతో ఉచితముగా పంపబడును

Guaranteed for 5 years. 100% Water & Shock proof, Chrome Steel Back, Centre-Second, Swiss made.

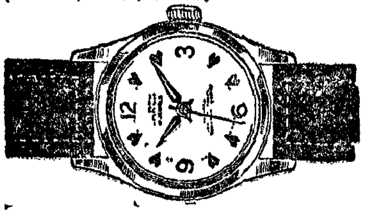

- Super Jewelled N/Second Rs 37/-
- Super Jewelled C/Second Rs. 46/-
- 15 Jewels Centre Second Rs 64/-
- 17 Jewels Centre Second Rs. 70/-
- 21 Jewels Centre Second Rs 82/-

Rs. 7/- Extra for Full Steel Case. Packing and Postage Rs 3/- Extra.

INDO TRADING CORPORATION
289, Nagdevi St, BOMBAY-3.

నాకాస్

నేటినుండి ఉబ్బసపు వ్యాధితో బాధపడ నవసరంలేదు. ఈ వ్యాధి నిర్మూలనకు గాను 30 సం॥ల పరిశోధనా ఫలితముగా లభ్య పరచుకొనబడి, పరమహంస క్రియాలగు మూలికలతో తయారైన ఆయుర్వేదౌషధం. ఎంత మొండి వ్యాధికైనను తక్షణమే బాధ నివారింపచేయుటయే గాక కొంతకాలము సేవించిన తిరిగి చూపెట్టదు

8 ఔ॥ రు 3-75 పోస్టేజి ప్రత్యేకం.

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్, విజయవాడ-2.

డాక్టరు కండి

ఇంటో కూర్చుని, పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా. గవర్నమెంటు రిజిస్టరు కాలేజినుంచి మీరు ఒక డిప్లమో పొందవచ్చును ఫ్రాస్పెక్టస్‌కు వ్రాయండి

DOC[illegible] HOMOEOPATHIC COLLEGE
(T A) [illegible]RIDABAD, NEAR DELHI

పరీక్ష

కొన్నాళ్ళక్రితం" అన్నాడు రామయ్య సింగుదట్టంగా సిగరెట్టుపొగ వదిలి, "ఈ రాత్రికి చూద్దావనుందా" అంటూ లేచి నించున్నాడు

"బాబోయ్" అన్నాము మేము.

"ఏంటిబాబూ" అన్నాడు రామయ్య లేస్తూ.

"నే నీరాత్రి ఆ దెయ్యపమ్మాయిని చూడబోతున్నాను రాదల్చుకున్నవాళ్ళు రండి" అన్నాడు. మేం చకచకా వొకళ్ళకేసి వొకళ్ళం చూసుకుని, కళ్ళతో మాట్లాడుకుని వాటికి సమాధానాలు చెప్పుకుని మౌనంగా వూరుక్కున్నాము.

"వొద్దుబాబూ! మీమాత్రం ఎవరికీ ధైర్యం లేకగాదు. దెయ్యాలతో, దేవుళ్ళతో, నిప్పుతో, నీళ్ళతో చెలగాటం కూడదని పెద్దలన్నారు బాబూ" అంటూ రామయ్య అతన్ని సమీపించాడు. సింగు కూడా లేచి నించున్నాడు

"ఫరవాలేదోయ్ మనం ఎలాగా చావాల్సినవాళ్ళమే గదా, ఏదోఅనుకున్న పని చేసి చస్తేపోతుంది" అన్నాడు. అని మా అందరికేసి చూశాడు మేము ఎవ్వరం మాట్లాడలేదు సింగు చిన్నగానవ్వి లోపలకువెళ్ళి వో పక్షిని తెచ్చుకు అరుగుమీద కూర్చున్నాడు. మేము లేచి దొడ్లోకివెళ్ళి మా అభిప్రాయాలమీద చర్చ ప్రారంభించాము నాకు వెళ్ళాలన్న కోరిక చాలా బలంగా కలిగింది. కానీ, మాజట్టువాళ్ళు "చస్తేమేం రాం" అన్నారు. నేను శేషగిరిని అడిగాను అతనికి కూడా చూడాలన్న కోర్కెవుందిగానీ, ప్రాణభయం వల్ల "వద్దురా, మా అమ్మా నాన్నకు నే నొక్కణ్ణే కొడుకును" అన్నాడు. మాట్లాడకుండా మేం మళ్ళా వచ్చి అరుగులమీద కూర్చున్నాము.

* *

రాత్రి పదకొండయ్యింది మాలో కొందరు హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. నేనూ, శేషగిరీ, సింగూ, రామయ్యా మాత్రం మేల్కొనివున్నాము

బయట పున్నమి వెన్నెల తన గొప్పదనాన్ని చాటుతోంది ప్రశాంత వాతావరణాన్ని ఆధారంగా చేసుకుని కీచురాళ్ళు తమ ధ్వనిని ద్విగుణీకృతం చేస్తున్నాయి ఉండుండి వీధికుక్కలు అరుస్తూ తమ స్వామిభక్తిని చాటుతున్నాయి.

మాలో ఎవ్వరూ ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు మాట్లాడుకోటంలేదు మరో కాస్సేపటికి సింగులేచి, "నేను వెళ్తున్నాను. రామయ్యా—ఆ గుర్తులు మరోసారి చెప్పు" అన్నాడు

"నామాటినండి బాబూ" అన్నాడు రామయ్య

"నామాట వినవోయ్" అన్నాడు సింగు నవ్వుతూ.

రామయ్య మారుమాట్లాడకుండా గుర్తులు చెప్పాడు సింగు లోపలికివెళ్ళి నల్లని సూటు ధరించి జేబులో పిస్తోలు వేసుకుని "నేను వస్తానండీ" అంటూ చకచకా వెళ్ళిపోయాడు

మేం ముగ్గురం అతను వెళ్ళిపోయినవైపు ఒక్కసారిచూసి ఒకళ్ళకేసొకళ్ళం చూసుకున్నాము.

"చెయ్యాలన్నపని చేస్తేగాని కొందరికి నిద్రపట్టదు అలాటివాడే సింగు" అన్నాను నేను

"ఏమో, యిలాటివాళ్ళే ఎంతపనైనా చేస్తారు. యితవెళ్ళి ఆ దెయ్యాన్ని—వుంటే సంగతి—చంపిపారేస్తాడనే నమ్మకంవుంది నాకు" అన్నాడు శేషగిరి

"ఆ—కుదరదు బాబూ, దయ్యాన్ని ఎలా చంపుతారు? లాభంలేదు. ఆ మారాజు పోయినట్టే" అన్నాడు రామయ్య

"అలా చావగా ఎందర్ని చూశావు రామయ్యా" అన్నాను నేను

"ఇద్దర్ని బాబూ. వాళ్ళిద్దరే ధైర్యం చేశారు. ఇద్దరు సచ్చారు పదేళ్ళనాడొకడూ, అంతకుముందు మరోడూ" అన్నాడు రామయ్య

నేను ఆలోచించాను ఆ విషయం చూద్దామనే వుబలాటం నాలో ఎక్కువయ్యింది ఏమైనాసరే చూద్దాం అనుకుని, "రామయ్యా మనం కూడా వెళ్ళి చూద్దామోయ్" అన్నాను నేను లేచి నించుంటూ.

"ఏరోయ్—బుద్ధిలేదా" అన్నాడు శేషగిరి.

"వద్దుబాబూ" అన్నాడు రామయ్య.

నేను మాట్లాడకుండా లోపలకెళ్ళి బూట్లు తొడుక్కుని మఫ్లరు తలకి చుట్టుకుని బయటికి వచ్చాను. కాస్సేపు నన్ను శాసించి, యిక లాభం లేదని శేషగిరి తయారయ్యాడు. రామయ్య కూడా లేచాడు

* * *

చకచకా నడుచుకుంటూ మేము ఆ రావిచెట్టు దగ్గరికి చేరేసరికి సింగు అక్కడ మాకు కనిపించాడు. అతను నిలబడితూర్పువైపు చూస్తున్నాడు మమ్మల్ని చూడలేదు మేము అతనికి తెలియకుండా రావిచెట్టు వెనక దాక్కున్నాము ఇంతలో ఆ పిలుపు లీలగా వినబడింది. రామయ్య మా యిద్దరి చేతులూ గట్టిగా పట్టుకున్నాడు

"ఓహ్హా"—యీసారి ఆ కూత స్పష్టంగా వినబడింది.

"ఓహ్హా"—అన్నాడు సింగు

భయంతో మేము రావిచెట్టుకు యింకా కరుచుకుపోయాము మళ్ళీ ఆ కేక వినపడింది ఈసారి యింకా స్పష్టంగా వినబడింది సింగు మళ్ళీ 'ఓహ్హా" అన్నాడు. కొండ మారుమ్రోగింది

రామయ్య మా చేతుల్ని యింకా గట్టిగా నొక్కిపట్టుకున్నాడు

"హోహ్హా"—ఆ కేక యీసారి చాలా దగ్గర్నుంచి వచ్చింది

"ఒహ్హా" అన్నాడు సింగు

రెండు కేకల ప్రతిధ్వనులూ పోట్లాడుకున్నాయి. మూడుసార్లు అయిపోయింది మేము చెట్టుపక్కనుంచి తొంగిచూశాము సింగు పెద్ద విగ్రహంలా హుందాగా నిలబడివున్నాడు అతని చేతిలో పిస్తోలు రెడీగావుంది మేము గుండె శబ్దాలు లెక్కపెట్టసాగాము

పక్కగావున్న పొదలోంచి ఒక నల్లటిపక్షి రివ్వున సింగుమీదనుంచి ఎగిరింది ఆ పక్షి ఆడుగు పొడుగున సన్నగా వుంది సింగు నించున్న చోటునుంచి అటూ యిటూ నాలుగడుగులు వేశాడు తలపైకెత్తి చూస్తూ ఆ పక్షి మళ్ళీ అతనిమీంచి ఎగిరింది. యీసారి అతని చేతిలో పిస్తోలు "డాం" అని పేలింది. పక్షిమాత్రం మూడోసారి ఎరగడం మానలేదు.

మూడోసారి కూడా అతనిమీంచి ఆ పక్షి ఎగిరి ఎదురుగావున్న పుంతల్లోకిపోయింది. సింగు పిస్తోలు "డాం, డాం" అని పేల్చాడు. మేము ముగ్గురం భయంతో కట్టకట్టుకుపోయాము.

మరొక్క క్షణంలో పుంతలో ఒక ఆకారం లీలగా మెదిలింది. నాకు ముచ్చెమటలు పోశాయి. కళ్ళు గట్టిగా, భయంతో మూసుకున్నాను. శేషగిరి కుంచో లేక కూర్చొని గజగజ వణుకుతున్నాడు. రామయ్య గుడ్లప్పజెప్పి చూస్తున్నాడు.

ఆ ఆకారం నెమ్మదిగా పుంతల్లోంచి యివతలకు వచ్చింది. ఆ ఆకారం ఒక అందమైన స్త్రీని పోలి వుంది. జుట్టు విరబోసుకుని వుంది. రూపం మానవరూపంలా స్పష్టంగా, కనబడక, అలికినట్లు అస్పష్టంగా, లీలగామాత్రమే కనుపించింది. మేము భయంతో కళ్ళు మూసుకుని చెట్టు వెనక్కి వెళ్ళి పోయాము. సింగుచేతిలో పిస్టలు మరోసారి పేలింది. మేము కళ్ళు తెరిచి చూసేనరికి ఆ ఆకారం అక్కడే ఉంది.

సింగు నాలుగడుగులు వెనక్కివేసి ఆరడుగులు ముందుకు వేశాడు. ఆ ఆకారం అతనివేపు కదలడం ప్రారంభించింది. పడవకుండా ఆమె, శకటాలు కదిలి నట్లు కదిలి రాసాగింది. కాళ్ళు వెనక్కి తిరిగివున్నా యోమో అని నేను చూశాను కానీ ఆమె చీర కుచ్చిళ్ళు కిందగా వుండడంవల్ల కాళ్ళు కనపడలేదు. ఆమె సింగును బాగా దగ్గిరిగా సమీపించేనరికి అతను 'డాం డాం' అని మళ్ళీ పిస్టలు పేల్చాడు. కానీ ఆమె చెక్కు చెదరలేదు

"ఓహ్హా" అంది జుట్టు మునివేళ్ళతో వెనక్కి నెట్టుకుంటూ.

"ఎవర్నువ్వు" అన్నాడు సింగు దిక్కులు దద్ద రిల్లే అంత గట్టిగా.

ఆమె ఫక్కున నవ్వింది ఆ నవ్వు వెన్నెలకన్నా తెల్లగావుంది. నవ్వు శబ్దానికి ప్రతిధ్వని గింగురు మంది ఆ నవ్వులో ఏదో భయం తోచింది మాకు. మరోసారి ఆమె యికిలించింది మా శరీరాలు గజ గజలాడాయి.

"ఓహ్హా" అందామె మళ్ళీ.

"ఓహ్హా" అన్నాడు సింగు

"ఓహ్హా" అందామె మళ్ళీ యీసారి ఆమె శరీరం కొంచెంగా నల్లబడి మళ్ళీ తెల్లబడింది. ఆమె శరీరంలోంచి పొంతలూ, చెట్లూ చేపలూ కని పిస్తున్నాయి ఆమె శరీరం మానవ ధర్మాన్ని పొంద లేదు అనుకున్నాను.

మరోసారి ఆమె నవ్వి వచ్చిన తోవనే వెళ్ళి పోయింది. సింగు చకచకా ఆమెను అనుసరించాడు ఆమె వెడుతూంటే పరిసరాలు ఆమె శరీరంలోంచి కనుపించసాగాయి. చూస్తుండగానే వాళ్ళిద్దరూ మాకు కనుమరుగయ్యారు

"బాబూ, వెనక్కిపోదాం యిక" అన్నాడు రామయ్య చాలా నెమ్మదిగా.

"ఒరే పోదాంరా" అన్నాడు శేషగిరి.

కానీ, నాకు పోవాలనిలేదు ఏమైనాసరే ఏమవు తుందో చూడాలన్నకోరిక హెచ్చు అయిపోయింది

"వద్దు రామయ్యా. చూద్దాం పదండి ఏం జరుగుతుందో" అన్నాను నేను. రామయ్య మారు మాట్లాడకుండా, "అయితే పదండి గమ్మున" అంటూ లేచాడు. శేషగిరి బాధగా జుట్టు రేపుకున్నాడు. ముగ్గురం మళ్ళీ వాళ్ళు వెళ్ళినవైపు చకచకా నడక ప్రారంభించాము మేము కొండక్రింద భాగానికి చేరేనరికి వాళ్ళు చాలా పైకి వెళ్ళిపోయారు. గబగబా మేము కొండ ఎక్కాము. మేము కొండ నగంపైగా ఎక్కేనరికి భయంకరమైన నవ్వు వినపడింది. ఆ శబ్దం వచ్చినవైపు చెల్లాచెదురుగా పరుగెత్తాము. కొంతసేపటికి మా కంటికి వాళ్ళిద్దరూ కనుపిం చారు. సింగు నిటారుగానించుని వూగిసలాడుతున్నాడు. మేము దగ్గరగావున్న వొక కొండరాయి వెనక దాక్కుని చూడసాగాము.

"బాబాయ్" అంటూ సింగు భూమ్యాకాశాలు దద్దరిల్లేలా అరిచాడు. అతని ఎదురుగా ఆ స్త్రీ ఆకారం ఒక వెలుగులా వుంది. సింగు గట్టిగా మూలగ సాగాడు.

ఉన్నట్టుండి ఆ 'వెలుగు' మాయమైపోయింది సింగుమరోసారి "బాబోయ్" అని అరిచాడు. శరీర మంతా కత్తులతో కోస్తుంటే బాధ భరించలేక అరిచి నట్టు ఆ అరుపు వినిపించింది మేము భయంతో కట్టకట్టుకుపోయాము.

సింగు నేలమీదపడి గిలగిల తన్నుకోసాగాడు. మరో నిముషంలో లేచాడు. గాలిలో చేతులు గిర్రున వూపాడు మనిషి గాలిలో రెండు అడుగులమేర లేచాడు నేను ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు నులుపుకుని చూశా ను. ఈసారి అతను యింకా ఎత్తుకులేచి అడ్డం తిరిగి గిలగిల్లాడసాగాడు నేను మోకాళ్ళమీద లేచి చూడసాగాను శేషగిరి తెగ వణుకుతున్నాడు. రామయ్య కళ్ళు గట్టి మూసుకున్నాడు

"ఓహ్హా" అన్న ఆ స్త్రీ కేక యీసారి విక్ళ తంగా, భయంకరంగా వినిపించింది. సింగు యింకా గాలిలోనే తన్నుకుంటున్నాడు. చిన్నగా మూలుగు తున్నాడు.

మరో కాస్సేపటికి అతను ధాం అని నేలమీద పడిపోయాడు భయంకరమైన కేకతో నేలమీంచి మళ్ళీ గాలిలో ఎగిరాడు అంతే మరు క్షణానికి భయం కరమైన మరో కేకతో కొండమీంచి క్రిందపడి పోయాడు ఎక్కడో ఒక గుడ్లగూబ అంతకన్నా భయంకరంగా కేకవేసింది.నా కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. ఒళ్ళు తూలిపోయింది. నిలదొక్కుకోలేక నేలమీద పడిపోయాను.

కళ్ళు తెరిచి చూసేనరికి లీలగా తెలతెలవారు తున్నట్లు గ్రహించాను గమ్మునలేచి, రాత్రి సంఘ టన గుర్తు తెచ్చుకుని పక్కకు చూశాను. రామయ్య బొమ్మలా అలాగే చూస్తున్నాడు శేషగిరికి యింకా స్పృహరాలేదు ★